

Rok 1917.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LV. — Wydana i rozesłana dnia 27. marca 1917.

Treść: (№ 128. i 129.) 128. Rozporządzenie, w sprawie ustanowienia ceny najwyższej na benzol handlowy. — 129. Rozporządzenie, w sprawie ustanowienia cen najwyższych za surowy dziegieć z węgla kamiennego i za destylowany dziegieć z węgla kamiennego.

128.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 22. marca 1917,

w sprawie ustanowienia ceny najwyższej za
benzol handlowy.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, jak następuje:

I. Cena najwyższa przy sprzedaży benzolu handlowego w ilościach przynajmniej całego ładunku wagonowego przez fabryki produktów dziegieciowych.

Cena zasadnicza.

§ 1.

Przy sprzedaży benzolu handlowego wszelkiego rodzaju (benzolu, nafty solwentowej, ksylołu) w ilościach przynajmniej jednego ładunku wagonowego nie wolno przekraczać ceny zasadniczej 42 K.

Cenę tę rozumie się za 100 kg czystej wagi sprzedanego towaru ze stacji kolejowej Schönbrunn-Witkowitz bez naczyń za natychmiastową zapłatą w gotówce bez potrącenia.

Wynagrodzenie za przewóz.

§ 2.

Jeżeli towar ma być dostawiony z zapłatą przewoźnego na stację kolejową odbiorcy, to wolno policzyć jako wynagrodzenie za przewóz:

1. Przy dostawie w wagonach cysternowych stopę przewozową, przypadającą za 100 kg czystej wagi przewiezionego towaru, obowiązującą przy nadaniu przynajmniej 5000 kg tego towaru albo w razie płacenia przewoźnego za tyleż przynajmniej ciężaru tego towaru od listu przewozowego i od wozu w obrocie Schönbrunn-Witkowitz do stacji kolejowej odbiorcy.

2. W razie dostawy w beczkach 125%₀ policzalnego w myśl liczby 1. wynagrodzenia za przewóz.

§ 3.

Jeżeli towar ma być dostawiony wolny od należytości na stację załadowania sprzedawcy, w takim razie cenę zasadniczą (§ 1.) należy obliczyć tak, aby wraz z faktycznymi kosztami przewozu za pobór towaru całymi wagonami ze stacji załadowania sprzedawcy do stacji załadowania odbiorcy, które to koszty przewozu ma uiścić kolei nabywca i które przypadają od 100 kg czystej wagi sprzedanego towaru, nie wynosiła więcej od ceny, dozwolonej w myśl §§ 1. i 2. przy dostawie z opłatą przewozu do stacji kolejowej odbiorcy.

Dodatki.

§ 4.

Oprócz ceny zasadniczej i ewentualnego wynagrodzenia za przewóz (§§ 1. do 3.) wolno policzać tylko jeszcze następujące dodatki, jako wynagrodzenie za naczynia:

1. Przy dostawie we wagonach cysternowych sprzedawcy od każdego 100 kg czystej wagi sprzedanego towaru 1 K. Wagon cysternowy musi jednak być opróżniony w ciągu 48 godzin od chwili oddania go do dyspozycji przez stację

odbiorczą odbiorcy. W razie zwłoki w opróżnieniu albo w zwrocie wagonu cysternowego na stację odbiorczą ponad 48 godzin można za każdych dalszych rozpoczętych 24 godzin pobrać za wagon cysternowy po 10 K.

2. Przy dostawie w drewnianych beczkach sprzedawcy, kwotę, odpowiadającą wartości beczki.

Każda z obu stron umawiających się może żądać odebrania z powrotem, względnie zwrotu beczki. W tym razie należy zwrócić kupującemu wartość beczki po potrąceniu wynagrodzenia aż do 2 K za 100 kg czystego ciężaru za użycie i przygotowanie beczki, przytem rozumie się, że beczka będzie zwróconą sprzedawcy towaru z opłaceniem przewoźnego aż do jego stacji załadowania.

3. Przy dostawie w drewnianych beczkach kupującego, za przygotowanie beczki wynagrodzenie aż do 1-50 K za każdych 100 kg czystego ciężaru sprzedanego towaru. Przytem rozumie się, że beczkę dostawia się sprzedawcy towaru z zapłaconem przewoźnem do jego stacji załadowania.

4. Przy dostawie w żelaznych beczkach sprzedawcy wynagrodzenie do 50 h w razie, jeżeli zwrot beczki zostaje uskuteczniiony w ciągu jednego miesiąca po otrzymaniu towaru, a w razie jeżeli zwrot następuje później, dalsze wynagrodzenie aż do 1-50 K za każdy zaczęty miesiąc. Zwrot beczki rozumie się z opłaceniem przewoźnego do stacji załadowania sprzedawcy.

Sprzedawca ma prawo wymówić sobie za warunek ustanowienie stosownego zabezpieczenia dla zwrotu beczki.

5. Przy dostawie w żelaznych beczkach kupującego nie wolno policzać osobnego wynagrodzenia. Przytem rozumie się, że beczkę odsyła się sprzedającemu towar z opłaceniem przewoźnem do jego stacji załadowania.

II. Cena najwyższa przy sprzedaży benzolu handlowego przez kupców.

§ 5.

Dla sprzedaży benzolu handlowego przez kupców obowiązują następujące postanowienia:

1. Jeżeli benzol zostanie dostawiony przez kupca bezpośrednio z wyrabiającej benzol fabryki produktów dziegciowych do stacji kolejowej jego odbiorcy, to wolno oprócz ceny zasadniczej (§ 1.), oprócz policzalnego w myśl § 2., l. 2, za przetrzeń Schönbrunn-Wilkowice, stacja kolejowa odbiorcy, wynagrodzenia przewoźnego, wreszcie oprócz policzalnego w myśl § 4. wynagrodzenia za beczkę policzyć tylko dalszą kwotę do 5 K za każde 100 kg, ciężaru netto sprzedanego towaru.

Jeżeli przewóz uskuteczni się w ilościach mniejszych niż 5000 kg na list przewozowy, to wolno zamiast wymienionego w pierwszym ustępie wynagrodzenia przewozu policzyć przewoźne od pojedynczych sztuk przypadające za drogę kolejową Schönbrunn-Wilkowice, stacja kolejowa odbiorcy z tem, że za podstawę obliczenia bierze się dla każdych 100 kg ciężar netto 125 kg.

2. Jeżeli dostawę towaru uskuteczni się ze składu handlarza, to wolno mu oprócz kwot policzalnych w myśl liczby 1 policzyć tylko dodatek za koszt dowozu towaru z jego stacji kolejowej do jego składu i odwiezienia z jego składu do jego stacji kolejowej.

3. Jeżeli sprzedaż uskuteczni się ze składu handlarza, a ten ostatni nie podejmuje się przesłania, w takim razie wolno mu oprócz ceny zasadniczej (§ 1.), oprócz policzalnego w myśl § 2., liczba 2, przewoźnego za transport do jego stacji kolejowej, oprócz policzalnego w myśl § 4. wynagrodzenia za beczkę i wreszcie oprócz dopłaty w kwocie 5 K (liczba 1) policzyć tylko dodatek na koszt dowozu towaru z jego stacji kolejowej do jego składu.

Policzalne w myśl l. 2 i 3 dodatki za koszt przewozu nie mogą być wyższe od dodatków, ustanowionych przez władzę polityczną pierwszej instancyi na zasadzie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 378, w odniesieniu do kosztów przewozu produktów olejów mineralnych.

Fabryki produktów dziegciowych uchodzą przy sprzedaży benzolu w ilościach mniejszych niż cały ładunek wagonowy, za handlarzy w rozumieniu powyższych postanowień.

Dodatki wszelkiego rodzaju, dozwolone w myśl powyższych postanowień tego paragrafu, wolno tylko raz policzać, nawet w razie ponownych sprzedaży.

III. Postanowienia karne i końcowe.

§ 6.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile odnośny czyn nie podlega surowszemu postanowieniu karnemu, będą karali władze polityczne pierwszej instancyi grzywnami do 5000 K albo według swego uznania aresztem do 6 miesięcy.

§ 7.

Postanowienia § 5. wchodzą w życie w dniu 10. kwietnia 1917, a wszystkie inne postanowienia tego rozporządzenia z dniem jego ogłoszenia.

Ustanowione w §§ 1. do 4. ceny najwyższe obowiązują także dla tych towarów, które zakupiono przed 27. marca 1917, które jednak w tym dniu nie nadeszły jeszcze do stacji kolejowej odbiorcy.

§ 8.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie obowiązują w Dalmacji.

Urban wlr.

129.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 22. marca 1917,

w sprawie ustanowienia cen najwyższych za surowy dziegieć z węgla kamiennego i za destylowany dziegieć z węgla kamiennego.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, jak następuje:

§ 1.

Przy sprzedaży surowego dziegciu z węgla kamiennego albo dziegciu mieszanego (mieszanka dziegciu z węgla kamiennego z dziegciem z węgla brunatnego) przez wytwórców (gazownie, koksarnie i wszystkie inne przedsiębiorstwa, w których uzyskuje się dziegieć z węgla kamiennego) nie wolno przekraczać, stosownie do wysokości wyrobu dziegciu w tych przedsiębiorstwach w roku 1916, podanych poniżej cen:

W przedsiębiorstwach z produkcją	
1. do 1000 cetnarów metrycznych	K 12.—
2. zwyż 1000 do 5000 cetnarów metrycznych	" 11.—
3. zwyż 5000 do 10.000 cetnarów metrycznych	" 10.—
4. zwyż 10.000 do 50.000 cetnarów metrycznych	" 9.—
5. powyżej 50.000 cetnarów metrycznych	" 8.—

Minister handlu może te gazownie, które do wybuchu wojny używały węgla angielskiego, przemieścić w razie wykazania finansowo niekorzystnego wyniku przedsiębiorstwa do wyższej klasy ceny, niż do tej, do której należą w myśl powyższego szematu.

§ 2.

Przy sprzedaży destylowanego dziegciu z węgla kamiennego przez fabryki produktów dziegciowych, nie wolno, stosownie do ilości przegotowanego

w roku 1916 surowego dziegciu z węgla kamiennego przekroczyć następujących cen:

1. ze strony fabryk produktów dziegciowych, które przerobiły najwyżej 50.000 cetnarów metrycznych K 14.—

2. ze strony fabryki produktów dziegciowych, które przerobiły więcej niż 50.000 cetnarów metrycznych „ 11·50

§ 3.

Ceny, ustanowione w §§ 1. i 2., rozumie się za każde 100 kg ciężaru netto sprzedanego towaru loco miejsce produkcji sprzedawcy bez naczynia za tychmiastową zapłatą w gotówce bez potrącenia.

§ 4.

Jeżeli towar nie zostaje dostawiony loco miejsce produkcji sprzedawcy, to może on policzyć faktycznie narosłe koszty przewozu i podwoły.

§ 5.

Oprócz ceny sprzedaży (§§ 1.—3.) i ewentualnych kosztów przewozu i podwoły (§ 4.) wolno policzyć tylko jeszcze następujące wydatki jako wynagrodzenie za naczynia:

1. przy dostawach w wagonach cysternowych sprzedawcy 1 K za każdych 100 kg ciężaru netto sprzedanego towaru. Wóz cysternowy musi być jednak opróżniony w ciągu 48 godzin po oddaniu go przez stację odbiorczą odbiorcy do dyspozycji. W razie zwłoki z opróżnieniem albo ze zwrotem wozu cysternowego stacji odbiorczej ponad 48 godzin można pobrać za wóz cysternowy za każdych dalszych rozpoczętych 24 godzin kwotę 10 K.

2. w razie dostawy w drewnianych beczkach sprzedawcy wartość beczki.

Każda ze stron umawiających się może żądać zabrania z powrotem, względnie zwrotu beczki. W tym razie należy zwrócić sprzedawcy wartość beczki po potrąceniu wynagrodzenia, wynoszącego do 1·50 K od każdych 100 kg ciężaru netto sprzedanego towaru za zużycie i przyrządzenie beczki. Przytem rozumie się, że beczkę zwraca się sprzedawcy towaru z opłaceniem przewoźnego do jego stacji załadowania.

3. Przy dostawie w drewnianych beczkach nabywcy za przyrządzenie beczki wynagrodzenie, wynoszące do 1 K za 100 kg ciężaru netto sprzedanego towaru. Przytem rozumie się, że beczkę odstawia się sprzedawcy towaru z opłaceniem przewoźnego do jego stacji załadowania.

§ 6.

Za przekroczenia tego rozporządzenia, o ile czyn nie podlega surowszemu postanowieniu karnemu, będą karali władze polityczne pierwszej instancji grzywnami do 5000 K albo według swego uznania aresztem do 6 miesięcy.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Ustanowione w niem ceny najwyższe

obowiązują także dla tego towaru, który zakupiono jeszcze przed dniem ogłoszenia tego rozporządzenia, ale który w tym dniu nie nadszedł jeszcze do stacyi przeznaczenia.

Urban wlr.